

Szerkesztőség:

Az arad-csanádi egyesült vasúti pályaudvaron.

Bérmentesen leveleket csak ismert katonai fogadunk el.
Kéziratokat vissza nem küldünk.

Kiadóhivatal:

Az arad-csanádi egyesült vasúti pályaudvaron, hova a hirdetések, előfizetési pénzek és a kiadás körüli panaszok bérmentesen küldendők.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Megjelenik hétfőn és keddnapok után is.

Előfizetési árak:

helyben:		vidéken:	
1 évre	12.- fr.	1 évre	14.- fr.
fél évre	6.- fr.	fél évre	7.- fr.
3 hónap	3.- fr.	3 hónap	3.50 fr.
1 hónap	1.- fr.	1 hónap	1.20 fr.

Hirdetési díja:

Hasábsos posztóval egyeztetve hirdetésnél 6 kr., minden következőnél 4 kr.
Bélyegdíj külön 80 kr.
Nyitólátó ára 15 krajczár.

A szuakimi győzelem.

Budapest, deczember 21.

Európa ismét sokat foglalkozik Afrikával. Az angolok szuakimi győzelméből fel az új figyelmet.

A sok millió mohamedánnal minden ponton, Afrikában, Ázsiában és Európában egyaránt érintkező angol hatalom, a sokat vajdó egyiptomi politikában egy időre legalább ismét szilárdabb pozícióra nyert a szuakimi győzelem által, mely azonban kívül, hogy általa a szultán szuverenitása alatti Egyiptom határait egyre támadó és veszélyeztető szudáni új mohamedán hatalom — a mahdi — csapatai visszaverettek s így nemcsak a portának, de Anglia legsajátabb érdekeinek és tekintélyének is igen jó szolgálatot tett, még azért is nevezetesen, hogy itt szintén bevált az angol számító okosság, mely az Európán kívül viselt más hadjáratokban is oly igen jellemzi Angliát. A szuakimi győzelemhez Anglia jóformán csak a szellemi erőt, a vezetést kölcsönöz, mert a 4000 fős, győztes seregben angol katonák alig voltak 400, a többi az egyiptomi bennszülött csapatokból került ki. Anglia tehát nagyon okosan tudja kimélni fiainak vérést s a legsajátabb érdekei védelmére kell is sikra szállni, akkor is más népek fiait viszi tűzbe, azok vérést ontja.

Ble, hogy a szuakimi siker által meg van győztve, egy időre legalább, a szudáni mohamedánuság, melynek soraiiban gyanús európai tényezők is működnek közre, — meg van győztve abban, hogy Egyiptomban tért foglalva, kétséssé tegye ott az angol befolyást s abban, hogy a Vörös tenger partján lábát megvetve, az angol indiai utat esetleg háborgassa. Hanem hát azért a fegyver-tény, Törökország integritása érdekében történt, melyről most oly meglepő nyíltsággal beszél az angol kormányelnök, a ki nem habozik fennhangon azt sem, hogy Anglia közeledve van a török birodalom integritásáért a legteljesebb mértékig állni. Nagy szó, angol miniszter szájából.

Hát mi az angol kormányelnök eme szavai, tekintettel a mai kontinentális

nemzetközi viszonyokra, figyelemreméltóknak tartjuk s ha némi háttér keresnénk e szavaknak, megtalálhatók egyebek közt az angol és orosz érdekeknek Persiában legutóbb felmerült összeütközésében. De hát nem keressük e háttér és Salisbury marquis szavait — amennyiben a távirat helyesen adta azokat vissza — minden egyébre való vonatkoztatás nélkül vesszük. Így is eléggé jelentékenyek és érthetőek azok.

Nagy mértékben kellemesek és rokonszenvesek azok Törökországra, de annál kevésbé kellemesek a mai s r a. Reánk nézve nem kellemetlenek. Sőt ellenkezőleg; mert ha nem vesszük is szó szerint, a mint mondva vannak és csak legutóbb értelemben magyarázzuk is azokat, egyet mindenesetre jelentenek: rokonszenvet Törökország iránt és érdeksolidaritást a török birodalommal, a mi mind az angol konzervatív politika hagyományaihoz tartozik. Ez a politika pedig régi időtől fogva birja rokonszenvünket, melyet táplálunk most is azon feltevésben, hogy az angol kormány a török birodalomnak nem csak afrikai részei iránt viseltetik ily meleg érdeklődéssel.

Ha ehhez most még hozzá vesszük azt is, hogy dacára az angol és német hatalom közti fejtáncnak, nem mondjuk hidegségnek, de kiértékelésnek, mégis létrejöhett bizonyos mérvű kooperáció között a kelet-afrikai partokon, a rab- és szolgakereskedés elnyomása érdekében: nem volna nehéz érintkezési pontokat találni Anglia és a közép-európai szövetség között s megvalljuk őszintén, hogy az ilyen érintkezési pontokat őrmest keresünk; vajha minél többet találunk is, mert a szemléletmest, készülő európai válság közepette igen fontos kérdés, merre vezet az Angliát érdekel és melyik seregnyelbe veti majd nyomatókos szavát.

Hanem Anglia a szabad kéz politikáját tartotta fenn a maga számára; nem csatlakozott a hármass szövetséghez, de azért nem kevésbé evidens, hogy az angol hatalom, egy bizonyos pontra nézve mégis csak a közép-európai békélig politikai irányát követi rokonszenvével, még pedig nem is holmi

ideális vagy elvi tekintetből, hanem azért, mert érdekei ezt így parancsolják Salisbury magatartásának — a ligával szemben — érthető okai az angol parlamenti viszonyokban keresendők, melyek nem engedik a nyílt csatlakozást; de az a tény, hogy Anglia ügyeit oly öntudatos, célokat követő államférfiak vezérlik és intézik, a minő Salisbury lord, kétségkívül alkalmas arra, hogy az angol politikát illetően nem egy aggodalmat eloszlasson s az európai érdekek sikeres védelmezésének lehetőségét fókossa.

Kabinetváltási hírlések. A „Wiener Allg. Ztg.“ budapesti tudósítása szerint Wekerle államtitkár a pénzügyi társaság legközelebb, még a nagy konverzió keresztülvitele előtt átvesszi. Okot erre, bir szerint, a belügyminiszterium államtitkárai közt támadt egyenletesség szolgálattal (?) Beniczky Ferenc végleg kinevezetnek a magy. kir. opera és a nemzeti színház intendantává, mire Tisza Kálmán ismét átvesszi a belügyminiszteri társaság és Wekerle pénzügyminiszter lesz. Ugyanezen lap szerint határozottan szóban forgó Széchenyi Pál gróf földmívelés-, ipar- és kereskedelmi miniszter lemondása is.

E hírlésekre csak az a megjegyzésünk van, hogy a bécsi lapok nagyon gyakran „tudnak“ érdekes híreket a magyar politikai életből, s még gyakrabban szokott kihátrálni, hogy a mit tudnak, azt rosszul tudják.

Ezen esetben azonban, némi közérdeklődés béli lap híre a valószínű.

A honvédlóvasság felügyelője. A hadsereg rendeleti lapja jelenti, hogy csapói Zoltán Elek erredes, a II. m. kir. honvédlóvassági parancsnoka, a honvédlóvassági felügyelőnek teendőivel bízott meg. Ez állás tudvaleg Hanneberg báró altábornagy halála következtében jött üressébe.

asszonyok rossz erkölcsét elősegíteni, sőt kihívni szokta.

A Chevasst házaspár, — jegyezték meg tovább az emberek, — azelőtt a faubourg Saint-Honoréban lakott, és ott rossz dolgokat vittek véghez.

Az is mesélték, hogy egy Justin nevű fiók van, egy harminczöt éves szép fiatal ember, ki a nagy társaságban forgott, s azt őt imádták, habár az pirult miattuk és megvetette őket és a ki csak éjjel jött hozzájuk, ha pénzre volt szükségük. — Az igaz, senki sem ismerte e fiút, senki sem látta azt még soha.

A Chevasst pár pedig csak vállalt, jó életéről gondoskodva s azt állítva, hogy boldokul lenének, ha a világ véleményével törődne. ha az emberek meg van a maga nyugodt lelkiismerete és nem farzozik senkinek.

Azonban deczember hó végén egy szombat este, öt óra felé, Chevasstakat éppen asztalhoz akartak ültetni, mikor a negyedik emeletbeli zsidó, Ravinet papa, mint a szélvész rohant be lakásukba.

Ravinet papa közép-termetű, gondosan borotválkozott férfi volt, kinek világszaga apró szemű nyugtalan fényben villogtak ki sötét tömött szemöldökei alól. Habár néhány év óta lakott Párisban, mégis „falusi urnak“ volt öltözve, selyem virágos mellyent és hosszú, nagy galléros kabátot viselve. — Gyorsan Chevasst! — kiáltott zavart hangon, — vegye a lámpáját és kövessen; ott fenn valami nagy szerencsétlenség történt!

A zsidóház izgatottsága — olyan emberek volt elhíresztelve, a ki nem hevül fel valami hamar — jobban megijesztették a Chevasst párt, mint szavai.

— Szerencsétlenség! — sóhajtott az asszony, — no csak az hányzaunk! De végre is mi történt, kedves Ravinet ur? — Hát tudom én! — Csak egy perc mult, hogy lakásomból kijöttek, mikor egy haldokló hörgését hallom. — A hang az ötödik emeletről jött. En természetesen felmegyek néhány lépcsőre, hallgatodom. — Tökéletes csend, nem hallzik többé semmi. Ismét lezálok abban a lépcsőben, hogy csalódom, mikor a fölemet egy nyugós érintés, egy zokogás, nem is tudom önmagunk megmagyarázni, de megéreztem volna, hogy egy olyan embertől jön a ki borzasztóan szenved a utolsó lehelletét adja ki. — És aztán?

„Aradi Közlöny.“

Magyarország modern államisága kezd a legszebb erejébe lépni.

A kizárólagos magyar állam a milyen erős ide benn, éppen annyira megnyerte már polgárjogát az európai nagy nemzetek tanácsában.

A hogy tudunk itthon erős kézzel minden államellenes kísérletet elfojtani, éppen úgy tudjuk meghallgattatni szavunkat a külügyek nagy követeléseiben.

Szent István birodalmának koronája alig tilt meg hatalmasabb király fején, mint ma és a nép és a trón ura alig voltak olyannyira egyek — századok óta — mint most.

Es államiságunk e szilárdságának s a nemzet erejének megalapításában nagy része van a mai kormány bölcsességének és a ma kormányon lévő többségnek: a szabadelvű pártnak.

A Tisza Kálmán pártja: a nemzet pártja. A körülményeket számba véve, a megmondottsággal haladó és munkálkodó nemzet.

Az ellenzék minden gáncsa, hallatlan személyeskedése és kíméletlen igazságszemléte az utat elzárja a ma folytatott s legoportunusabb politikától a nemzet szívéig.

Nagy s minduntalan váratlanul előálló nehézségekkel küzdött maga a kormány is tizenhárom éven keresztül. Az állami berendezés rettenetes pénzügyi súlya, a külügyi helyzet éles aktualitása, mindegyre felemelte Medura-fejét. Az utóbbi években a mai század általános demoralizációja megmértélyezte az ország tisztviselőinek slendriáit és az állam, a meggyék és városok vagyon, pénze itt-ott sikkasztók kezén veszett el. E kórságos kór is mintha csak azért látszott volna idültté válni, hogy az általános hitet ingassa meg a nemzet megbízhatóságában, jövőjében.

De a szeplőtlen tisztaság fők se felé munkálva, sokfelé hozott: megnyugvást. Tisza Kálmán pénzügyminisztersége a deficiit pusztulást kezdte maga után vonni, a külügyi helyzet sikerei arányban allanak a súlyos áldozatokkal, s a család és sikkasztók áldatlan üzelmének neki fog esni az állam kezében a kegyetlen daraszoló és

elpusztul a közhivatalok minden gazty pusa, még pedig rövid időn. A legmunkásabb s missziójának élő kormányának a keze verni és megsemmisíteni is elég erős lesz.

Ebben a hitben és meggyőződésben él a nemzet többsége a parlamenten belül úgy, mint azon kívül és ebben a hitben találja megnyugvását a kormány jövő intézkedéseivel szemben. Hasztalan akar egyebet mondani bármínő mesterségesen készített hangulatában az ellenzék, mert ő is nap-nap mellett tapasztalni kénytelen hogy csak a szabadelvű többségért harcol.

Ez a közvélemény itélete ma Magyarországon és mi szerencsésnek érezzük magunkat, hogy továbbra is a nemzet többségének politikáját képviselhetjük.

Es ezen elengedhetlen kitérés után: megnyitjuk az előfizetést az „Aradi Közlöny“ negyedik évfolyamára.

Politikai állásunkra nézve maradunk a kik voltunk: a szabadelvű párt politikájának képviselői.

Meggyőződésünk és a nemzet kőmének állásfoglalása tart meg e pozícióinkban melyben tántoríthatatlan megmaradunk, a legnehezebb párt-harcok közepette is.

Vezércikkünket — rendes dolgozatainkon kívül, — részben pártunk kitűnősegi írják, habár a politikai irodalom bevétt szokása szerint, az anonimás költőseivel.

Társaságunk közleményeink eredetisége és változatossága jövőben sem fog szenvedni, s a mit a tudomány, közélet és a művészet tarkasága nyújt, lapunk rovata igyekezni fog azt a lehetőségig visszaadni szórakoztató formájában.

Regényeink folyton bő változatosságban fogják lapunkban a szórakoztató elemet képviselni. Még januárban egy eredeti regényt kezdünk meg Márk Gabriellától, kinek kedves és vonzó irályát annyira megszerette lapunk közönsége.

Az „ARADI KÖZLÖNY“ tárczája.

(Deczember 23.)

A Jézus placcza.

— Sürgő a szegénység
A szűfolt térség;
Jézus, piacczárul
Mit hoz, — mit gyermekem?

Sürgő a szegénység,
Mitől „Jézus“ veszen,
Zöld-galy, gyapjúháromy
Azt hoz, — azt gyermekem!

Sürgő a szegénység;
Verejtékes pénzben:
„Mindent, mit csak kívánsz,
Vessék kis gyermekem!“

Ragyog az estcsillag
Jézuska szerényen
Redd is mosolyog . . .
Beteg kis gyermekem!

Sürgő a kis népség:
Mit hozott? — mit neked?
Ki lehet e földön
Boldog? — csak a gyermek! . . .

Czeizler Helén.

Az aranyos klikk.

(Gaboriau regénye.)

W. Ph.

Ha van Párisban egy jó karban tartott és kellemes külsejű ház, úgy ez mindenestre a Grange-Batelière-utca 23-ik számú háza. Már a bejáratnál is szembetűnő a ragyogó, szinte nevelésig tisztaság.
A pitvarban három vagy négy felirat jelzi a tulajdonos jellemét és folyton emlékezteti a lakót a becsületre, mivel más tulajdonos iránt tartozik még akkor is, ha bizony elég drágán fizetjük meg annak díszesét.

Tessék megtisztítani lábait! — szólnak

a feliratok a jövőre és menőknek, — a lépcsőkön köpi tilos, a kutyáknak a házba jönni tilos! . . .

Es mégis, ez a ház rossz hírnévnek „örvendett“ a kerületben.
S mi történt itt különösebb, rosszabb, mint például a 21-ik vagy 25-ik szám alatt? Valószínűleg semmi; de a házaknak, úgy mint az embereknek meg van a maga sorsa.

Az első emeleten két tőkepénzes család töltötte fel sátorát; csöndes emberek, egyszerű erkölcsű és szellemű. Egy adózó, ki egyuttal zsigalikus is volt, lakott a második emeleten s ott voltak irdói is. A harmadikat egy nagyon gazdag férfi birta, bir szerint bár, aki csak ritkán és röviden jelent meg, többre becsülve saját állítása szerint a Suintonge-ban fekvő birtokain való tartózkodást. Az egész negyediket egy zsidóház foglalta el, kit csak Ravinet papnak hívtak, ha valaki volt neki ötvenedik éven, s ki félig butor és rikás, félig ruhakereskedő volt. Az egész emelet tele volt rakva az ezerféle tárggyal, mit a Hotel de Ventes-ba bevásárolt. Végre a sok szobára és kabinetekre osztott ötödik emeleten szegényes kis hivatalnokok tanyáztak, mely utóbbiak a nap felkeltevel távoztak, hogy csak este a lehető legkésebben térjenek vissza.

A második lépcsűt, elkülönítve a szolgálati lépcsűk által, talán kevésbé tisztességesen volt lakva — de a kisny lakásokat oly nehezen lehet beáradni.

Barmiként is legyen a dolog a ház rossz hírneve minden egyes lakónak ártott. Közülök egyik sem kopyt volna még szíllérre való hitelt sem a kerület kereskedőinek.

De a legkompromittáltabb — joggal vagy jogtalanul, — a házmasteri pár volt, Chevasst és a felesége. Az utcabeli „kollegák“ kerültek és számos nem valami épületes dolgot tudtak rólok mesélgetni.

Chevasst szerintük rendelkezett az életre szűkséggel, de azzal vádolták, hogy aranyait kamatla adja ki és hogy százból százat húz. Még azt is állították, hogy két lakónak, a zsidóháznak és adószedőnek a megbízott embere, a mennyiben a nevükben hajlja be a szegény adóssok hátralékát.

A vádak, melyekkel Chevasst asszonyt illették, sokkal súlyosabb természetűek voltak. A világ azt tartotta róla, hogy pénzért mindenre kész és hogy a házában lakó

asszonyok rossz erkölcsét elősegíteni, sőt kihívni szokta.

A Chevasst házaspár, — jegyezték meg tovább az emberek, — azelőtt a faubourg Saint-Honoréban lakott, és ott rossz dolgokat vittek véghez.

Az is mesélték, hogy egy Justin nevű fiók van, egy harminczöt éves szép fiatal ember, ki a nagy társaságban forgott, s azt őt imádták, habár az pirult miattuk és megvetette őket és a ki csak éjjel jött hozzájuk, ha pénzre volt szükségük. — Az igaz, senki sem ismerte e fiút, senki sem látta azt még soha.

A Chevasst pár pedig csak vállalt, jó életéről gondoskodva s azt állítva, hogy boldokul lenének, ha a világ véleményével törődne. ha az emberek meg van a maga nyugodt lelkiismerete és nem farzozik senkinek.

Azonban deczember hó végén egy szombat este, öt óra felé, Chevasstakat éppen asztalhoz akartak ültetni, mikor a negyedik emeletbeli zsidó, Ravinet papa, mint a szélvész rohant be lakásukba.

Ravinet papa közép-termetű, gondosan borotválkozott férfi volt, kinek világszaga apró szemű nyugtalan fényben villogtak ki sötét tömött szemöldökei alól. Habár néhány év óta lakott Párisban, mégis „falusi urnak“ volt öltözve, selyem virágos mellyent és hosszú, nagy galléros kabátot viselve. — Gyorsan Chevasst! — kiáltott zavart hangon, — vegye a lámpáját és kövessen; ott fenn valami nagy szerencsétlenség történt!

A zsidóház izgatottsága — olyan emberek voltak elhíresztelve, a ki nem hevül fel valami hamar — jobban megijesztették a Chevasst párt, mint szavai.

— Szerencsétlenség! — sóhajtott az asszony, — no csak az hányzaunk! De végre is mi történt, kedves Ravinet ur? — Hát tudom én! — Csak egy perc mult, hogy lakásomból kijöttek, mikor egy haldokló hörgését hallom. — A hang az ötödik emeletről jött. En természetesen felmegyek néhány lépcsőre, hallgatodom. — Tökéletes csend, nem hallzik többé semmi. Ismét lezálok abban a lépcsőben, hogy csalódom, mikor a fölemet egy nyugós érintés, egy zokogás, nem is tudom önmagunk megmagyarázni, de megéreztem volna, hogy egy olyan embertől jön a ki borzasztóan szenved a utolsó lehelletét adja ki. — És aztán?

— Aztán eljöttem gyorsan önmagát értesíteni és elhívni. . . . Természetesen nem keselkedhetem róla, de úgy tettszett nekem, fogadni mernék, hogy megismertem annak a csinos fiatal leánynak, Henriette kisasszonynak a hangját, a ki ott fenn lakik. . . . Nos, jönnék önök velem? . . .

Do a házmaster nem mozdult.
— Henriette kisasszony nincs itthon, jelenté ki hidegen Chevasstnak, és mikor az imént távozott, azt mondta nekem, hogy kilenöz éra előtt nem tér vissza. Így tehát kedves Ravinet ur, ön tévedett, bizonyosan a füle csengett. . . .

— Nem, biztos vagyok, nem! . . . De mindegy, utána kell nézni.

Ezen magyarázat alatt a házmasteri lakás ajtaja nem volt betéve és több lakó a pitvaron áthaladva és hallva a zsidóház hangját s a házmasterné felkiáltását, megállottak és hallgatóztak. . . .

Igen — meg kell nézni! orosítotték ezek.

Minthogy az általános akarat ekként folytatkozott, Chevasst nem mert többé ellenkezni. — Menjünk hát, mivel önök úgy kívánják, — sóhajtott.

S lámpájával felszerelve magát, a lépcsők felé ment, követe a zsidóházról, feleségétől és öt-hat mas egyentől.

A sok ember léptei zajlottak a lépcsőkön és emeletről emeletra a lakók felnyitották ajtajukat, hogy ismerjék meg a láma keletkezését. Es mindnyájau, értesülve arról, hogy talán valami történt, siettek fel az ötödik emeletre.

Igy történt, hogy Chevasst ur mögött egy tucat kíváncsi volt, mikor megállott az ötödik emeleti lépcső kanyarulatán, hogy leleketet vegyen.

Henriette kisasszony szobájának ajtaja a folyosó baloldalán az első volt Chevasst eleinte gyöngön kopogtatott, aztán erősebben, végre egész erejéből, nagy ökölcsapásokkal, úgy hogy szinte az egész emelet megingott bele.

Es minden ötés után felkiáltott:
— Henriette kisasszony, Henriette kisasszony, kérik önt!

Semmi felelet.

— Oh — szóló buta diadalmaskodással — jól láthatják! . . .
De miáltal a házmaster verte az ajtót, Ravinet ur letérdelt a küszöbre, igyekezve kiemelni sarkából és felváltva a kulcslyukon és a hasadékokon akart keresztül nézni vagy hallgatózni.

Egyezzerre csak felegyenesedett, haláláspadtan.

— Igen, mert már vége van — kiáltott — mert későn jöttünk! . . .

Es minthogy kétkedő mormogás támadt:

— Hát önöknek nincs jorruk? — terv hozza dühösen, hát nem érzik önök ezt az utálatos községszagot! . . .

Minden orr kitágult és kénytelen volt beismerni, hogy a zsidóháznak nagyon is igaza van.

Az ajtó megingatása folytán a sötét folyosó megrejtett fényt.

A jelenlevőket borzongás futotta át és egy női hang kiáltott:

— Bizonyosan megölte magát!

Különös, de ilyen esetekben gyakori dolog; az összegyűlt emberek hebreása esembetűnő volt.

— Szaladjok a biztos után, jelenté ki végre Chevasst.

— Az ám, — szóló a zsidóház, — most talán még meg lehet menteni ezt a fiatal leányt; mikorára ön visszaérkezik, már késő lesz.

— Mit tegyünk tehát?

— Beyerjők az ajtót.

— De nem merek. . .

— Nos hát! én meg merem tenni.

Es a gyöngő ajtóhoz támasztva vállait, az érdemes férfi csak egy lökessel betaszította azt.

A kiváncsiak egyezzerre östönyszerűen hátráltak: mindannyit valóságos romlás fogta el.

A tágra nyitott ajtón át egy egész felhő halálos füst ömlött ki.

A kiváncsiak azonban nemsokára győzték a félelem felett. Senki nem kétkedett, abban, hogy a fiatal leány ott volt meghalva, és mindegyik közeledett, kinyitva a uykát, hogy jobban lásson.

Hiába való fáradság! A lámpa világa a fullasztó levegőben elaludt és a szobában tökéletes, ijesztő sötétség uralkodott.

Semmi sem lehetett ott megkülönböztetni, semmit, csak két edényben félig elemészett szén piros fényt.

Senki sem mert bemenni.

De Ravinet papa nem azért jutott idáig, hogy itt megáljon a folyosón.

— Hol van az ablak? — kérde Chevasstól.

— Jobbra, nézzen ott!

— Jól van, hadd nyissam fel!

(Folytatás következik.)

Ilona, Mihájlevis Béláné, Vértán Péterné, Sánka Irma, Hof-

Hirdetmény.

Az állami bor, hus, cukor és sörfogyasztási adók, valamint a sör- és bormérségi regále illetékek beszedése városunk területén 1889. január 1-től a város közönsége által házilag való kezelése alá fog vétetni. Azon célból, hogy ezen kezelés egyfelől a város érdekeinek teljesen megfelelő módon a másrészt pedig a közönség felesleges zaklatásának elkerülése mellett legyen megindítható a kívánt eredményekkel folytatható ezzel felhívtnak az említett, fogyasztási adók, valamint mérési illetékek fizetésére köteles egyének 1. évi december 20. átl bezarolag 29. éig terjedő idő alatt az italmérsi kezelőszéknél (a város-ház pénztári helyiségében) jelentésk be szoval hogy fogyasztási adó, illetégek mérési illeték alá eső cikkeiket mily helyiségekben tartják elhelyezve, utólk hol van, mily cikkekre kiterjedőleg és mily módon gyakoroltatik. Ezen bejelentés alkalmával minden egyes jelentkező részére a bevallási izek darabonként 2 krnk befizetése után fognak ugyanolyan átadatni. Ezen izeken tart-znak a telek először i. és pedig 1889. január 1. én d. e. 12 óráig bevallani, hogy 1889. január 1. éa mit tesz ki azon cikkeket mennyisége, a melyek után a bor, hus, sör és cukor fogyasztási adó, valamint a bor és sörmérséi illeték már ki lett a bérlőknek fizetve.

A mennyiben ezen bevallás vagy egyáltalában nem, vagy pedig hiányosan fog eszközöltetni, illetégek a kitöltött bevallási izek 1889. január 1. ének d. e. 10. 10 óráig az italmérsi kezelőszéknél át nem adatnak, az eként mulasztást elkövető félnek talált azon cikkeket, melyek beva-va nem lettek, olyanokul fognak tekintetni, melyek után a fogyasztási adó és a mérési illeték ki nincsen fizetve s azok után nemcsak az adó és illeték megfizetése fog követeltetni, hanem e mellett még a mulasztók ellen az 1875. : XXVIII. : 1885. V. és 1887. : XLVII. törvényekben, nemkülönben a városi italmérsi szabályrendeletben meghatározott büntetések alkalmazása is igénybe fog vétetni.

Tartozik továbbá minden adó és illeték fizetésére köteles fél a most idézett törvényekkel és szabályrendelet sulya alati a bejelentés alkalmával kiadott izeken bevallani és pedig szintén 1889. január 1. ének délelőtti 12 óráig a kimérésre szánt bor és sör készletét 1889. január 8-ikáig pedig mindazon cikkeket összes készletét, melyek bor, hus, cukor és sörfogyasztási adó alá esnek.

Közhírré tétetik végül, hogy a bormérségi illetékek 22136/555-1888. sz. közgyűlési határozattal megállapított mértékben, vagyis hektoliterenként 2 frtjával fognak beszedetni. Ha azonban az idézett közgyűlés határozata jogerőre nem fogna válni, illetégek azon illeték az eddig fizetett 1 frtra szállítatik le, a kifeizetett magasabb illetékekre eső összegek a teleknek vissza fognak fizetettetni.

Aradon, 1888. december 17-én.

Arad szab. kir. város tanácsa.

13000. k 1

Hirdetmény.

Kondorosy József a radnai-ut 10. számú beltelkes épület szerszám- és tűzifa-kereskedés engedélyezése iránt folyamodván az 1844. XVII. t. cz. 27. §-a értelmében e célból jövő 1889. évi január hó 2-án d. e. 12 óráig a helyszínen tárgyalás tartatik, mire az érdekeltek ez után is meghívhatnak azon megjegyzéssel, miszerint netáni észrevételeiket írásban jövő január hó 7-ig az iparhatóságnak szóbelileg a helyszíni tárgyalásnál előterjeszthetik, ezek nem léteben telep engedély — ha csak köztekintetek nem akadályozzák — ki fog szolgáltatni.

Aradon, 1888. évi december hó 21-én.

Urbányi,

főkapitány.

126681/1888.

Hirdetmény.

Arad város területén nagyobb mérvben felépített „vörheny” betegség az 1876. évi XIV. t. cz. 157 §-hoz képest járványosan fellépettnék kijelentetvén, a kapitányi hivatal, mint első fokú közegészségügyi hatóság részéről a járvány oltására nézve a következő övrendszabályok fogantva vétele léptették életbe.

1. A betegek és azok ápolói az egészségesektől elkülönítendők. A betegségben szinglők látogatása betiltatik, a lakhelyiségek tisztán tartandók és gondosan szellőztetendők, a beteg által használt ruha s felszerelmek elhurcolása tiltatik é felett ügyeletet tartani ugy a magán gyakorló mint a hatósági orvosok kötelezve vannak.

2. Oly családból, melynél járványbeteg van az iskolát egy gyermek sem látogathatja, a tanítók figyelmeztetnek, hogy az iskolából betegség miatt kimaradott növendékektől ujra belépésük alkalmával orvosi bizonyítványt követeljenek.

3. Az iskolák gondosan szellőztetendők tisztán tartandók, a tanulók egészségi állapotát a kerületi orvosok sürűbb látogatás mellett ellenőrzik, a fertőtlenítést előírják s végrehajtatassák.

4. A járvány terjedésének nyilvántartása az ily betegek bejelentésére minden orvos kötelezve van ugyan, mind a mellett ugy a magán gyakorló mint hatósági orvosok ezen ezen kötelezett-ségük teljesítésére ezuttal figyelmeztetnek.

5. A mely családnál ezen járványbetegség véget ért, vagy melynél ilyenmő halálozás következett be, a lakhelyiségek, felszerelések, használt ág- és egyéb ruhásművek leggondosabb fertőtlenítés alá veendő, erre nézve a hatósági orvosok közbenjárásra utasítvák.

6. Oly családnak gazdaságából, melynél járványbetegség felmerül, a ragály elhurcolásának meggátolása céljából — annak megszűntéig — tejet elárusítani tiltatik.

Arad, 1888. évi december hó 6-án.

Urbányi,

főkapitány.

KARÁCSONYI és ÚJÉVI AJÁNDÉKOK.

CS. és KIR. UDVARI ÉKSZERESZÉK
GRANICHTÄDTEN TESTVÉREK

Ó CS. és KIR. FENSÉGE

KLOTILD FÖHERCZEGNŐ

719 3-3

UDVARI SZÁLLÍTÓI.

Budapest Kristóf-tér -2ik szám.

FIÓKÜZLET:

ARAD, FŐ-TÉR 4. SZ. „HERMAN UDVAR.”

KARÁCSONYI és ÚJÉVI AJÁNDÉKOK.

20%-al olcsóbb mint eddig.

Szalon- és futó-szőnyegek

MADRACZ

Pókrocz

ÁGY

ÉS

ASZTAL-GARNITURÁK

4 egész 30 ft-ig

árusítja

Reich B. Károly

gyári raktár

Szabadság-tér 1. sz.

20%-al olcsóbb mint eddig.

WALLFISCH ARMIN bank- és váltó-üzlete Aradon.

Karácsonyi és újévi ajándékokul

különösen ajánlhatók:

OSZTR. VÖRÖS-KERESZT-EGYLETI SORSJEGYEK.

húzása 1889. január 2-án. FÖNYEREMÉNY: 50.000 FORINT.

10 FCS. SZERB SORSJEGYEK

húzása 1889. január 14-én. FÖNYEREMÉNY: 100.000 FCS.

JÓ-SZIV-sorsjegyek

húzása 1889. február 15-én. FÖNYEREMÉNY 30.000 forint.

Jótekonyszélu államsorsjegyek

húzása 1888. december 28-án. FÖNYEREMÉNY: 100.000 FORINT.

Azonkívül még 8086 nyeremény, 100000 forintnyi értékben.

Egy sorsjegy ára 2 forint.

1889. január elején lesznek a legnagyobb főnyereményekkel ellátott húzások, é. p.:

Húzások 1889. január 2-án.
HITEL FÖNYEREMÉNY: 150.000 FORINT
BECSI FÖNYEREMÉNY: 200.000 FORINT

Számos oldalról történt felszólítás következtében Bank- és váltó-üzletemben egy Részletosztályt nyitottam, melyben a budapesti főszéknél jegyzett sorsjegyeket eladok, miáltal a t. cz. közönség a részletek felköltségeit és egyéb postabérekét megkímélvén és részlete vásárolt sorsjegyeket bármikor megtekintheti. A részletek az 1883. évi XXXI. t. cz. alapján saját cégem által vannak kiállítva.

Igervények bécsi sorsjegyekre 3 frt és 75 kr. bélyeggel együtt, hitel-sorsjegyekre 5 frt és 25 kr. bélyeggel együtt. Főnyeremények 350.000 frt. Húzások január hó 2-án.

1889. évi veretű arany és ezüstpénzek már kaphatók.

Fentebbi sorsjegyek maradandó belértékük és jelentékeny nyereményeik folytán különösen ajánlhatók. Az 1889. évi január hó 1-én éledekes magyar arany-járadék és magyar vasúti kölcsönszelvények — nálam már most bevéltatnak, é. p. vagy aranypénzben vagy az arany árfolyam alapján papírzénben. — Ugyazinté egyéb papir vagy ezüstben fizetendő januári szelvények is már most bevéltatnak.

Előlegek sorsjegyek, állam- és papirokra a legutányosabb feltételek mellett. Vidéki megrendelések pontosan teljesítetnek.

337 1888 pmez.

Hirdetmény.

Azok akik a magas kormánytól az 1889. évi tenyészésre ingyen selyempetét kívánnak, felhívtnak miszerint a polgármesteri hivatalnál jelentkezve, nevüket a kívánt petemennyiséget az ott kitett ívre eljegyeznek.

Kik később jelentkeznek kevesebb petékre tart-hatnak igényt. A jelentkezők kötelesek magukat a peték átvételére.

Az ingyenpetéket átvérv kötelezik magukat:

1. Mástól petét el nem fogadni.
2. Minden termelt gubót beszállítani a hozzá legközelebb eső azon kir. beváltó intézetbe, mely a petekiosztás alkalmával megjelöltetik.
3. A gubók tekintet nélkül arra, hogy puha vagy dopta gabóké, különként írtvát válnak be, csak a külsőleg is fekete gubók mint teljesen hasznavehetelensé fognak 10 krajczárjával bevéltatni.
3. Azok kik a termelt gubókat bárki másnak eladnák egy később meghatározott összeg erejéig fognak büntetettetni.

Salacz,

kir. tanácsos polgármester.

3917 718 3-3 A kislejőli főszolgabírószágtól.

Pályázati hirdetmény.

Seprős, Kerülő és Apáti községek-ből Seprős község székhelyvel alakított XVIII-ik számú egészségügyi körben lemondás folyán üresedésbe jött

körorvosi állásnak

választás utján betöltésére határidőül 1889. évi január hó 28-ik napjának d. e. 10 órája Seprős község-házához kitűzetik.

Pályázni óhajtok felhívtnak, miszerint az 1871. évi XVIII. t. cz. és az 1876. évi XIV t. cz. 143. §-a értelmében felszerelt, a magyar és román nyelv bírást igazoló okmányokkal felszerelt kérvényeket 1889. évi január hó 27-ik napjáig a kislejőli járás főszolgabírói hivatalhoz annál bizonyosabban nyújtják be, mivel az ezen határidőn túl beérkezendő kérvények figyelmebe vétetni nem fognak.

A körorvos évi jav dalmazása:

Seprős községtől . . .	446 frt
Apáti „ . . .	210 frt
Kerülő „ . . .	194 frt

Összesen: 850 frt

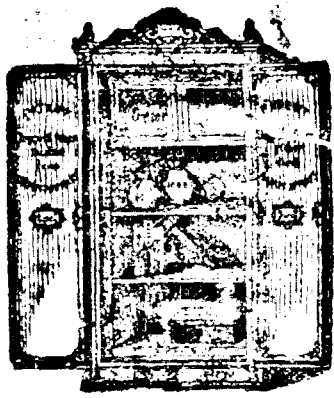
beteglátogatásokért esetenként nappal 20 kr. éjjel 40 kr. Seprősen mint a kör székhelyén a halottkémeletést teljesíteni tartozván, ezen vizsgálatok után esetenként 20 kr. díjazást is nyer.

Kijelöl, 1888. évi december 18.

Péczy Antal

főszolgabíró

Singer A „NADOR“-szállodával szemben. Singer



A és kir. osztrak és a m. kir. miniszteriumok s államasutak szállítói

betörés ellen, biztos kis kezi és nagy

pénz-szekrények gyári raktára.

Községek számára ki-vételre 25%-engedélyeztetik.

AMERIKAI VARRÓGÉPEK

VASBÚTOR

ÉS

PÉZ-SZEKRÉNYEK

gyári raktár

SINGER L. S.

aradi kereskedő 1766. óta.



Azonkívül ajánlom

vasbútorgyári raktáromat

nagy válaáztékban.



Valódi amerikai Hove,

nevezetesen

WHEELER & WILSON

SINGER s kezi

varrógépe

családok, szabók

és cipésznek részére.

Mindennemű varró-

gépek javítás is

eszközöltetik

Varrógépekhez szük-

séges kellekek.